

Manresa: proposicions al patronat de cultura

Retornar el nom de cada cosa

Als primers dies d'haver entrat a l'Ajuntament de Manresa com a nou alcalde de la ciutat, el Sr. Roqueta anava repetint una i una altra vegada que volia suggerències i propostes de tots els manresans. Després de ser-li presentat un escrit amb 2.500 firmes per tal que el consistori sol·licités al govern l'Estatut del 32, l'alcalde ja no demanà més suggerències. I la petició de l'Estatut no fou escoltada. I els manresans començaren a desconfiar del Sr. Roqueta.

Ara, segons sembla, s'està formant un patronat de cultura que té moltes iniciatives en projecte i que també vol rebre suggerències de tothom. Esperem que en aquesta ocasió es tinguin en compte i que no passi com amb l'Estatut.

MANRESANS IL·LUSTRES: DONAR-LOS L'HOMENATGE QUE MEREIXEN

Cal suposar que aquest nou patronat portarà a terme per fi la proposició de retre homenatge permanent a aquells manresans il·lustres que fins ara han estat voluntàriament ignorats i bandejats pels consistoris de la postguerra. I d'aquests manresans n'hi ha una bona colla.

Potser, per si l'Ajuntament no els recordés, serà interessant citar-ne alguns dels més significatius:

Leonci Soler i March, diputat provincial, fundador de la Lliga Regionalista. **Ignasi Oms i Ponsa**, gran arquitecte, que projectà moltes obres a Manresa. **Jaume Serra Hunter**, rector de la Universitat Autònoma de Barcelona durant la República. **Oleguer Miró i Borràs**, un dels fundadors de la Lliga Regionalista. **Joan Casasayas i Cucurella**, pediatre, un dels iniciadors de l'escola de pediatria catalana. **Joan Selvas i Carné**, alcalde de Manresa els anys 1931-1932 i posteriorment governador general de Catalunya i conseller de governació al Govern de la Generalitat de la República. **Josep Esteve i Seguí**, col·laborador de l'institut d'Estudis Cata-

Joaquim Amat-Piniella.

lans. Militant d'Acció Catalana. **Antoni Esteve i Subirana**, fundador del famós laboratori Esteve. Membre de l'Institut d'Estudis Catalans. **Joan Puig i Ball**, metge popular, conseller al primer Ajuntament de la República. **Joaquim Amat-Piniella**, manresà que dona honor a la nostra ciutat. Lluitador incansable contra el feixisme, combaté al camp republicà durant la guerra civil i acabada aquesta s'exilià a França. Fet presoner per les tropes hitlerianes, després de moltes penyalitats anà a parar als camps d'extermini nazi de Mauthausen, on hi visqué durant quatre anys i mig. Tot el testimoni d'aquest llarg temps el reflectí en el seu més important llibre "K. L. Reich". Amat-Piniella tornà a Catalunya i intentà residir a Manresa altra vegada, però algunes persones de la ciutat, els noms de les quals esperem que es puguin dir aviat i a viva veu, no li ho permeteren. Morí a Barcelona l'agost de 1974.

RETROBAR LA NOSTRA HISTÒRIA, LA NOSTRA PERSONALITAT

I una altra de les tasques urgents que hauria de fer el patronat de cultura de l'Ajuntament és la de retolar tots els

NOMS DE CARRERS

DURANT LA REPÚBLICA

- Valentí Almirall.
- Bases de Manresa.
- Jaume Compte i Canelles.
- Rafael Campalans i Puig.
- Carles Marx.
- Narcís Monturiol.
- Carrer de la Pau.
- Pablo Iglesias.
- Salvador Seguí.
- Joan Selvas i Carné.
- Nicolás Salmerón.
- Jaume Carner i Romeu.
- Catalunya.
- Josep Esteve i Seguí.
- Francesc Ferrer i Guàrdia.
- Fermín Galán.
- Joaquim Maurín.
- Francesc Layret.
- Carrer de la Llibertat.
- 16 de febrer de 1936.
- 6 d'octubre de 1934.
- Passseig 14 d'abril.
- Pl. 19 de juliol de 1936.
- Plaça de la República.
- Plaça d'en Macià.

DENOMINACIÓ A PARTIR DE 1939

- Santa Maria.
- Avda. del Caudillo.
- Calle Luz.
- Canónigo Montañá.
- San Lorenzo de Brindis.
- San Pablo.
- Calle Obispo.
- Avda. Tercio Ntra. Sra. de Montserrat.
- Santa Lucía.
- Muralla Santo Domingo.
- San Francisco.
- San Mauricio.
- San José.
- Santo Tomás.
- San Miguel.
- Obispo Comas.
- Urgel.
- Muralla San Francisco.
- General Sanjurjo.
- San Salvador.
- Carmen.
- Paseo José Antonio.
- Plaza San Ignacio.
- Plaza Mártires Tradición.
- Plaza de España. ●

carrers de la ciutat en català. I de passada, canviar els noms d'aquells que pels manresans no representen res o gairebé res —com ja s'ha intentat fer a La Jonquera amb els de José Antonio i Calvo Sotelo— per d'altres veritablement representatius i populars.

Cal recordar que el 1939 l'actual règim canvià la majoria de noms dels nostres carrers. A Manresa, alguns canvis foren força significatius (veure quadre adjunt). Al patronat de cultura no li costaria gens buscar noms per substituir els dels actuals carrers. En aquesta llista dels d'abans de la guerra, n'hi ha molts que es podrien restituir perfectament i que de segur serien vistos amb molta simpatia pels manresans. I pels altres carrers tampoc no hi hauria cap problema. De noms de personalitats que es mereixen amb tot l'honor un carrer sortosament no en manquen. Sense pensar-hi gaire se'ns podrien ocórrer els de Pompeu Fabra, Carles Riba, Josep Carner, Salvador Espriu, Joan Oliver, Jordi Rubió, Joan Salvat-Papasseit, Gabriel Ferrater, Pere Bosch i Gimpera, Ferran Soldevila, Pau Vila, Pau Casals, Pablo Picasso, Francesc Pi i Margall, Prat de la Riba, Joan Peiró, Francesc Layret, el Noi del Sucre, Andreu Nin, Francesc Macià, Lluís Companys i tants i tants d'altres dignes mereixedors d'aquest humil homenatge.

La proposta ja està feta. Al cap i a la fi, el camí cap a la normalització de la nostra comunitat ha de passar tard o d'hora per aquí. Cal que se'ns retorni el nom de cada cosa. Si de veritat Manresa fos la capdavantera en la reivindicació del noms històrics, potser sí que llavors podríem començar a pensar seriosament que el lema de "Cor de Catalunya" que rep la ciutat, no obeeix només a qüestions estrictament geogràfiques. Tant de bo que en aquesta ocasió hi hagi més sort que amb l'Estatut. ● **JOAQUIM ALOY**